

Alle kleine beetjes helpen om aandacht te hebben voor elkaar. Elk klein beetje helpt om ook in deze tijd van “gesloten” ons hart open te houden voor God.

Moge deze kleine prikkeltjes inspireren, hoe klein ook...

De teksten deze week zijn aangepast voor de Goede Week en bouwen op naar Pasen toe. De bijzondere dagen van de Goede Week hebben een uitgebreidere bezinning.

Maandag 6 april

Woord over leven

Waar moedertaal elk woord verenigt, voedt zij een balans die nooit vervreemdt voor wie contact zoekt, noden lenigt, voortvluchtig is of heel ontheemd.

Het zalig-wij-gevoel in groepen door nieuwsgezinden weggevaagd hervindt vlug weerklank bij oproepen, omdat hun taal veel vriendschap draagt.

Verdwijnen nare twistgeschillen - vaak nasleep van verminkt succes – dan blijkt wat zij doelbewust willen, op ieders ritme, zonder stress.

Ons wennen woorden aan malkander geliefd, als voor een kind gereed.

Een mens buigt zorgend voor een ander. Altijd. Met spijt voor wie dit niet weet.

Een woord kan alles weer herijken, verheldert wat iemand verkiest langs wie of waar hij wil bereiken of wat hij liever niet verliest...

Gebed

God, niemand heeft U ooit gezien. Maar we weten dat U heel veel van ons houdt. Jezus heeft ons die boodschap gebracht.

Open onze ogen Heer, voor de mensen om ons heen die het niet alleen kunnen redden. En laat ons dan naar hen toegaan, zoals Jezus ons dat heeft voorgedaan.

Amen.

Bijbelquote

“God zegt: Volken van de wereld, kijk! Dit is mijn dienaar, hem zal ik steunen... mijn liefde voor hem is groot, aan hem heb ik mijn geest gegeven. Hij zal alle volken leren om goed en eerlijk te zijn.” (Jes 42, 1)

Tot midden in zijn lijden bidt Jezus, niet voor zichzelf, maar voor de beulen en de mensen die Hem bespotten. Hij leefde niet voor zichzelf. Hij leefde zijn eigen boodschap om je vijanden lief te hebben, te zegenen wie je vervloekt. Kan jij je de omvang van Jezus' goedheid begrijpen als je hem hoort bidden midden in het lijden? Ondanks zijn eigen pijn opent hij zijn hart voor de andere. Mensen zitten vast aan zichzelf. Ze kunnen niet eens beseffen hoeveel pijn ze anderen aandoen. Het is hun vergeven...

Dinsdag 7 april

Zoekend wat blijft (oud gedicht)

Gods geheim loopt door de tijd
als voortdurend' openbaring.
Ons in-Hem-geborgten zijn
doet deugd als geloofservaring.
*Wat sinds Jezus hoorbaar was
heeft verhelderend verwonderd.
Wie ooit zijn parabellen las
wist zich weerloos overdonderd.*
Donderwolk en bliksemschicht
brandt los over vriend en vijand
maar vertrouwen biedt uitzicht,
over dood, naar d' overkant.
*Sinds de engel Michiel bijbels verschijnt
blijft voor mensen niets onnoembaar.
Ook wat doodgewoon verdwijnt
blijkt met feest en geest vezoenbaar.*
Pleit dus, lieve mensenbroeders
voor verworpenen der aarde
onvermoeid bij de Verzoener.
Die staat borg voor eeuwige waarden.

Gebed

God, onze Vader, met eerbied gedenken wij deze week de laatste uren van Jezus, uw Zoon.
Hij waste de voeten van zijn leerlingen en Hij deelde met hen het brood en de wijn.
Hij ging de weg naar Golgotha en stierf op het kruis.
Hij gaf ons onze geliefde moeder Maria.
Wij bidden U: Open onze ogen voor die tekenen van dienstbaarheid en breng ook ons ertoe te
doen wat gedaan moet worden, vandaag en alle dagen. Amen.

Bijbelquote

“Ik ga naar een plaats waar jij nu nog niet kunt komen. Maar later zul je mij daarheen volgen.” (Joh. 13, 36)

Met het sterke geloof van Jezus in een leven na de dood, omarmt Hij nu ook de zondaar die zijn fouten beseft. Hij geeft hem niet alleen vergeving maar geeft hem hoop in wat komen gaat. God blijft immers God, ook na de dood, na de misstap. Altijd blijft er een nieuwe horizon. Liefde wordt warmte van blijvende verbondenheid over de dood heen.

Woensdag 8 april

Psalmen bidden

Zo hemelrijk als Uw erbarmen,
zo ver reikt hoog en diep Uw trouw.
Gij biedt voor elk tekort ontfermen
bij het minste teken van berouw.
*Van wie op U hun toekomst bouwen,
Gij rots en laatste toevluchtsoord
zal niemand tevergeefs vertrouwen.
Gij staat altijd borg op Uw Nawoord.*
Gelukkig die bij U aanlanden
Die volgend ieder kind bewaart.
*Beveiligend zijt Gij voorhanden
Die geest en goedheid openbaart.*
Dankbaar aan U zijn hart verpanden
maakt hier op aard te leven waard.

Gebed

Goede God,
Brood en wijn, daarmee vierde Jezus het paasmaal met zijn vrienden.
Morgen, zullen wij het laatste avondmaal gedenken.
Wij brengen voor U onze gaven God, ons leven, allen die ons ter harte gaan, alles wat leeft in ons hart. Wij bieden het u als onze gaven aan.
Wij bidden U: aanvaard ons hele leven.
Dat wij in brood en wijn de liefdegave van Jezus mogen herkennen, elke dag weer. Amen

Bijbelquote

“God de Heer zal mij helpen, dat weet ik. Daarom heb ik geen pijn, daarom schaam ik me niet.” (Jes. 50, 7)

Hebben ze Jezus vermoord? Jawel. Maar Hij was het die zelf zijn leven neerlegde. Het was op het moment dat de straf tot het einde toe was gedragen. Het was rondom het avondoffer dat Jezus stierf. Het lichaam sterft, de geest leeft door. Het is blijven hopen voorbij de afgrond. En vertrouwvol het leven in Gods handen leggen. Dat doet Jezus.

Wat is dit voor een man? Hij maakt zich in het lijden zorgen om zijn moeder Maria. Hij staat oog in oog met de dood. Loslaten van banden, nieuw herschikken van oude banden, het is vooruitziende zorg. En Hij zorgt dat zijn moeder er niet alleen voor zal staan en verbind zijn liefste vriend Johannes met haar. Na het leven blijft er geen bezit meer. Jezus beseft dit ten volle. Het is overgave.

Donderdag 9 april – Witte Donderdag

In Vredesdienst

Om te dienen is gekomen die ons in een wereld zendt
waar we werken aan zijn dromen tot die wereld Hem erkent.
Om te dienen wordt gezonden die op rotsgrond is gebouwd.
Door verzoening helen wonden voor wie toch van mensen houdt
Om tot dienstwerk bij te scholen vragen vredevol bekommerd
die soms zoeken, dwalen, dolen dat zijn Geest zich in hen vormt.
Om zich dienstbaar aan te bieden draagt Hij liefdevol zijn kruis.
Dankbaar laat Hij ons genieten van gebroken brood, aan huis.
Om in wederdienst te groeien troept Hij volgelingen mee.
Rechtgeaard lukt het te boeien Wie afstemt op de wereldvree.

Evangelie Joh. 13, 1-15

Het paasfeest was heel dichtbij. Na de maaltijd stond Jezus van tafel op, deed zijn bovenkleed af en bond een linnen schort voor. Toen goot Hij water in een bekken en begon de voeten van zijn leerlingen te wassen. Zo kwam Hij ook bij Petrus.

“ Heer, gaat gij mij de voeten wassen?” vroeg Petrus Hem.

Maar Jezus sprak: “ Nu begrijpt gij nog niet wat Ik doe, maar dat komt later wel!”

“ Nooit van mijn leven zult Gij mij de voeten wassen!” riep Petrus uit.

Maar Jezus antwoordde:” Als Ik uw voeten niet mag wassen, hoort Gij niet bij Mij!”

“ Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!” zei Petrus vol vuur.

Maar Jezus ging verder: “ Wie een bad heeft genomen is helemaal schoon. Ook gij zijt schoon...alhoewel niet allen.”

Hij wist namelijk wie Hem zou verraden, en daarom zei Hij” niet allen.”

Toen Hij de voeten gewassen had, trok Hij zijn bovenkleed weer aan en zei:” Begrijpt gij wat Ik gedaan heb? Gij noemt Mij ‘Meester’, en gij doet dat heel terecht, want dat ben Ik inderdaad! Als Ik nu uw voeten gewassen heb, dan moet ge dat ook bij elkaar doen.

Ik heb u een voorbeeld gegeven. Wat Ik voor u gedaan heb, dat moet gij ook doen! Geloof Mij: een knecht staat niet boven zijn meester! Gelukkig zijt gij als ge dit onderhoudt en ook doet!”

Duiding

Wij gedenken en vieren deze vandaag onze verbondenheid met dat onbeduidend zwerversvolk dat, uitgebuit en als slaven onderdrukt, geroepen heeft tot zijn God. En God heeft hen gehoord en bevrijd. Hij geleidde hen met sterke hand naar een nieuw land, naar een nieuw leven dat getekend is door zijn Naam: "Ik zal er zijn".

Wij gedenken Hem die vandaag ook leeft in de slachtoffers van onderdrukking in de vergeten mensen die ook vandaag roepen om nieuw leven, om licht in hun duister bestaan.

Wij gedenken en vieren deze avond die eerste donderdag toen Jezus, staande in dit spoor van bevrijding en licht, zijn en ons leven samenvatte als één voetwassing, dienstbaarheid aan de mensen, als brood dat gebroken en wijn die gedeeld wordt.

En wij gedenken de woorden die Hij daarbij sprak: "dat ben Ik" en "doe dat ook". Wees er ook voor anderen en doe als God. Laat Hem die is: "Ik zal er zijn" ook in jou gebeuren.

Gebed

Laat ons op deze Witte Donderdag, elk van op onze eigen plaats tot God bidden:

Op deze dag van ' breken en dienaar- zijn' bidden wij U, God: voor onze gezinnen, voor alle vaders en moeders, voor pleegouders en voogden, voor alle zonen en dochters: dat ze elkaar graag zouden zien en altijd beschikbaar blijven voor mekaar, in alle nederigheid en dienstbaarheid, omwille van een warm en hartelijk gezinsleven.

Op deze dag van ' vriendschap en verraad' bidden wij U God: voor de moslims en christenen, voor joden en Palestijnen, voor alle volken in het midden- Oosten: dat ze elkaar niet minachten en verdrukken, dat ze vrede stichten en vriendschappelijke verhoudingen nastreven.

Op deze dag bidden wij U God: voor de leiders van de volken en de politici, voor allen die leiding geven in gemeentes, provincies, voor directies van bedrijven en scholen: dat zij allen zorg en aandacht geven aan de mannen en vrouwen, jongens en meisjes, voor wie ze verantwoordelijkheid dragen.

Op deze dag van het Laatste Avondmaal bidden wij U God voor onze pastorale eenheid: dat het vieren van de eucharistie en ons gezamenlijk bidden ons tot een hechte gemeenschap van Jezus moge maken. Dat wij, door samen te breken en te delen, ook voor mekaar gaan leven en zorgen.

Op deze dag bidden wij voor alle slachtoffers van het coronavirus, voor hun familieleden, voor gezondheidswerkers, veiligheidsmensen, werkers in de voedingsindustrie, stadswerkers, politieke leiders, ... voor iedereen die ons land draaiende houdt. God wees hen nabij.

God onze Vader, verhoor onze gebeden. Laat Jezus, uw Zoon, in ons midden zijn, zoals Hij het gewild heeft: als een brood dat gedeeld wordt, als wijn voor hen die dorsten naar gerechtigheid. Dat vragen wij U, voor vandaag en alle dagen. Amen.

Bezinning: Op weg naar Goede Vrijdag

Hoe diep is het lijden van Jezus geweest? Had Hij het niet gehad over: wie van het water drinkt dat Hij aanbiedt zal nooit meer dorst hebben? En dat wie in Hem gelooft nooit meer dorst zal hebben? Maar niemand bood Hem dat aan. Hij was leeg. Zo leeg dat hij zo'n dorst had. Maar ze boden hem alleen maar zure wijn.

“HET IS VOLBRACHT“

Het zijn de woorden die hemel en aarde hebben bewogen. Glorieus moet het niet hebben geklonken. Maar deze woorden dreunen door tot vandaag de dag. De hemelen moeten in gejuich zijn uitgebarsten. Want Gods plan was succesvol. De straf voor het kwaad is gedragen, de boete betaald. De dood, de macht uit handen genomen. Tot het uiterste is Jezus gegaan in liefde voor de naaste en God. Alles is volbracht. Liefde overwon!

Goede Vrijdag 10 april

Heiligen

Wie zoals heiligen ons voorgingen, streden
om wat nu dankbaar voortleeft rond hun naam.
Ook midden onder ons wordt pijn doorstaan
die wij na hun verlossing niet vergeten,
zo min als wie met hen een kruisweg gaan.
*Als plots het noodlot van de dood wil toeslaan
versterven stom en weerloos woedekreten.
Soms helpen psalmen-bidden met een traan.
"Mens je kan maar zeventig jaar aan!"
Denk eens aan wie veel jonger overleden.
Nu nog blijft God met hen én ons begaan.*
Ons moeders vroegen God zijn Rijk te geven.
Hun toewijding schonk rust met vree verweven.
Door Uw kruis kunt Gij ons en wij elkaar vergeven.
Zegen alle liefde tot een zalig voortbestaan.

Duiding

Vandaag zinken wij in de diepe eenzaamheid van het lijden.
Verraad... ontgoocheling... verhoor... geseling... en vallen tot drie maal toe.
Alle verbindingen verbroken: met wie we gisteren nog vrienden noemden,
met wie we zijn en willen worden, met ons diepste zelf.
'God, mijn God, waarom heb je mij verlaten?'
In deze kreet, vanuit zijn diepste eenzaamheid, weten we Jezus onzichtbaar nabij
op de lijdensweg die mensen moeten gaan, die elke mens ooit moet gaan...
Mogen wij ons verbinden met hem op zijn lijdensweg.

Gebed

God,
Op het kruis werd uw Zoon aan handen en voeten en aan zijn hoofd en in zijn hart gepijnigd
en gekwetst, omdat hij zonder ophouden uw woord wilde spreken.
Laat ons vanavond rond dit kruis stilstaan.
Het kruis waarop nog altijd zoveel mensen genageld worden.
Het kruis in het leven, de harde werkelijkheid.
In biddende woorden durven wij vertrouwwol uitkijken
naar hem die ons hierin is voorgegaan. Amen.

Lijdensverhaal van onze Heer Jezus Christus

L1. Pilatus liet Jezus geselen. De soldaten vlochten een kroon van doornakken, zetten die op
zijn hoofd en deden hem een purperen mantel aan. Ze liepen naar hem toe en zeiden:

L2. 'Leve de koning van de Joden!'

L1. Ze sloegen hem in het gezicht. Pilatus liep weer naar buiten en zei...

L2. “Ik zal hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.’

L1. Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan.
Pilatus zei:

L2. “Hier is Hij: de Mens.”

L1. Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars hem zagen begonnen ze te schreeuwen:

L2. ‘Kruisig hem, kruisig hem!’

L1. Toen zei Pilatus: ‘Neem hem dan maar mee en kruisig hem zelf, want ik zie niet waaraan hij schuldig is.’

L2. De Joden zeiden: ‘Wij hebben een wet die zegt dat hij moet sterven, omdat hij zich de Zoon van God heeft genoemd.’

L1. Toen Pilatus dat hoorde werd hij erg bang. Hij ging het pretorium weer in en vroeg aan Jezus: ‘Waar komt u vandaan?’ Maar Jezus gaf geen antwoord. ‘Waarom zegt u niets tegen mij?’ vroeg Pilatus. ‘Weet u dan niet dat ik de macht heb om u vrij te laten of u te kruisigen?’ Jezus antwoordde:

V.: ‘De enige macht die u over mij hebt, is u van boven gegeven. Daarom draagt degene die mij aan u uitgeleverd heeft de meeste schuld.’

L2. Vanaf dat moment wilde Pilatus hem vrijlaten. Maar de Joden riepen: ‘Als u die man vrijlaat bent u geen vriend van de keizer, want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer.’ Pilatus hoorde dat, liet Jezus naar buiten brengen en nam plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata. Het was rond het middaguur op de voorbereidingsdag van Pesach. Pilatus zei tegen de Joden: ‘Hier is hij, uw koning.’ Meteen schreeuwden ze:

L1. ‘Weg met hem, weg met hem, aan het kruis met hem!’

L2. Pilatus vroeg: ‘Moet ik uw koning kruisigen?’ Maar de hogepriesters antwoordden:

L1. ‘Wij hebben geen andere koning dan de keizer!’

L2. Toen droeg Pilatus hem aan hen over om hem te laten kruisigen. Zij voerden Jezus weg; hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. Daar kruisigden ze hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op ‘Jezus uit Nazareth, koning van de Joden’. Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus:

L1. ‘U moet niet “koning van de Joden” schrijven, maar “Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden”.’

L2. ‘Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,’ was het antwoord van Pilatus.

L.1. Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden.

L.2. Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder met haar zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala. Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder:

V. 'Dat is uw zoon,'

L.2. en daarna tegen de leerling:

V. 'Dat is je moeder.'

L.2. Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

L.1. Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei hij:

V. 'Ik heb dorst.'

L.1. Er stond daar een vat zure wijn; ze staken er een majoraantak met een spons in en brachten die naar zijn mond. Nadat Jezus ervan gedronken had zei hij:

V. 'Het is volbracht.'

L.1. Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Gebed

God, vandaag bidden wij U...

Voor de mensen over heel de wereld, dat zij hun toekomst kunnen blijven plannen. Dat op de plaatsen waar zij leven in een vijandige omgeving met droogte en gebrek aan vruchtbare grond, stilaan deze ombuigt in een vruchtbare oase. Om vrede in de wereld, dat de wapens waar ook ter wereld mogen zwijgen en plaats maken voor hoop en nieuwe toekomst.

Voor mensen hier ter plaatste die met hun persoonlijk verdriet en lijden zijn blijven steken in de Goede Vrijdag en er maar niet boven uit komen; dat zij opnieuw geraakt worden door het licht van het Paasfeest, en troost en steun vinden in Jezus van Nazareth, die voor alle mensen is verrezen. Amen.

Bezinning (*Yvonne van Emmerik, Nader tot u, Heer, Lannoo, 2004*)

Al wat een mens zegt en doet is als zaad in de aarde. Het gaat niet verloren doet onzichtbaar zijn werk. En op een dag treedt het aan het licht zoals een bloem opschiet uit de grond: stralend koren dat naar het licht reikt. Zou het zaad van het koren al weten?

Ook koren sterft, maar niet voorgoed verandert en wordt graan in de aren tot het wordt gemaaid. Het sterft opnieuw maar gaat toch niet dood. Het wordt mensen tot brood en houdt hen in leven. Zou het koren van het brood al weten?

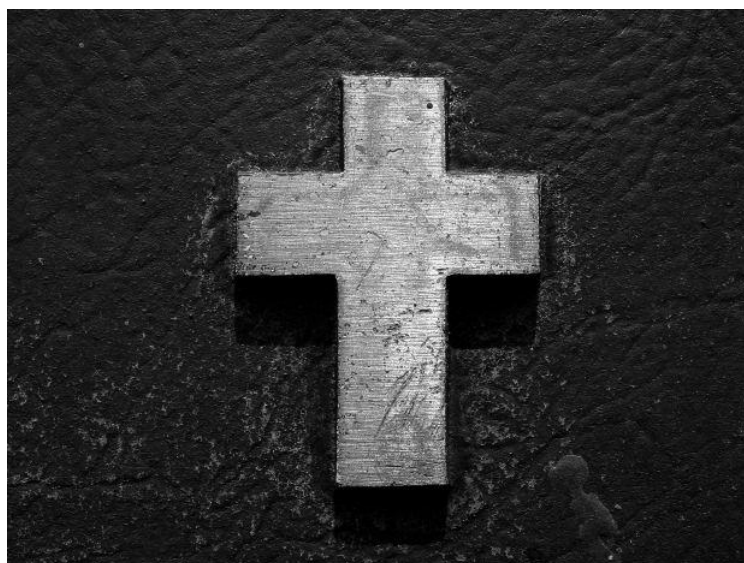
Mensen sterven maar gaan niet verloren. Zij veranderen voor een nieuwe werkelijkheid waarvan zij nu nog niet weten. Alleen hopen, dromen, vermoeden en in voorzichtige woorden praten. In verhalen van overleven.

Op weg naar Pasen

Het was voorbereidingsdag, en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen. Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander. Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze zagen dat hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet. Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeide er bloed en water uit. Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft. Zo ging de Schrift in vervulling: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.' Een andere schrifttekst zegt: 'Zij zullen hun blik richten op hem die ze hebben doorstoken.' Na deze gebeurtenissen vroeg Josef uit Arimatea – die uit vrees voor de Joden in het geheim een leerling van Jezus was – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litra. Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis. Dicht bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een olijfgaard, en daar was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was. Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Gebed

God, U die afdaalt in de diepste nood van mensen, geef ons uw kracht en uw levensvolheid om lijden van mensen te kunnen dragen en verlichten en om door de dood van Uw Zoon mee te ondergaan, op te gaan naar het licht van Pasen. Amen.

Stille zaterdag 11 april (een bezinning voor overdag en op paasavond)

Bezinning overdag

't Is stil waar 't niet waait

Bedreigend klinkt wat rust verstoort
of recht op stil bestaan wil roven.
Voor wie Gods woord gehoorzaam scoort
gaat wat doodstil kan, niets te boven.
*Van harmonie tot meditatie
klassieke vrucht van kerkmuziek;
van ochtendzon tot contemplatie
gediept elk wonder zijn mystiek.*
Soms heerst er stilte angstaanjagend
- daarvoor zijn media beducht –
om stress en druk te kunnen dragen.
Mijd premiejagers opgelucht.
*Wat bloemengeuren lief opfleuren
met woorden die nooit zijn gezegd
vertolkt Uw wensen tot in kleuren.
Vergeeten droom komt tot zijn recht.*

Bijbellezing: uit de Romeinenbrief (Rom. 6,3-11)

Broeders en zusters,

Gij weet toch dat de doop waardoor wij één zijn geworden met Christus Jezus ons heeft doen delen in zijn dood? Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven, opdat ook wij een nieuw leven zouden leiden zoals Christus door de macht van zijn Vader uit de doden is opgewekt. Zijn wij één met Hem geworden door het beeld van zijn dood dan moeten wij Hem ook volgen in zijn opstanding, in de overtuiging dat onze oude mens met Hem gekruisigd is; daardoor is aan het bestaan in de zonde een einde gekomen, zodat wij niet langer aan de zonde dienstbaar zijn. “Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven; want wij weten dat Christus, eenmaal van de doden verrezen, niet meer sterft; de dood heeft geen macht meer over Hem. Door de dood die Hij gestorven is, heeft Hij eens voor al afgerekend met de zonde; het leven dat Hij leeft heeft alleen met God van doen. Zo moet ook gij uzelf beschouwen: als dood voor de zonde en levend voor God in Christus Jezus. “

Gebed

God onze Vader,
Dank voor uw licht dat Jezus bracht in onze wereld.
Geef dat wij elkaar nooit in de steek laten maar elkander blijven opzoeken
vooral op die momenten, die donker zijn door verdriet en pijn.
Mogen wij dan vooral lichtdragers zijn voor elkaar in de naam van Jezus uw Zoon. Amen.

Bezinning voor Paasavond

Gebed

God, ontsteek vanavond het licht in ons hart, dat wij elkaar met nieuwe ogen mogen zien. Ontsteek het licht in onze huizen, dat er vriendschap en gastvrijheid moge heersen. Ontsteek het licht in alle uithoeken van de wereld, dat er vrede en vergevingsgezindheid moge groeien. Ontsteek het licht in onze Kerk, in onze geloofskernen, in onze pastorale eenheid, dat wij in Jezus Licht met elkaar verbonden mogen leven. Wij vragen dit langs Jezus uw Zoon en onze Heer. Amen.

Bijbelverhaal: “De uittocht uit Egypte”

Toen het volk van Israël nog in Egypte woonde, werd het zo talrijk dat het bijna geheel het land overstroomde. Daarop sprak de koning van Egypte: Dit volk wordt ons te machtig. We zullen er slaven van maken. Met dwangarbeid houden we ze eronder. Zwoegen zullen ze en werken! En zo zuchtten de Israëlieten lange jaren onder de zware slavernij. Hun klagen en roepen steeg op naar de hemel. En Jahweh kreeg medelijden met zijn volk. Daarom sprak God tot Mozes: Ik heb de ellende van mijn volk gezien, hun schreeuwen om vrijheid gehoord. Daarom stuur ik u naar de Farao. Gij moet mijn volk wegvoeren uit Egypte.

En Mozes deed wat Jahweh hem vroeg. Farao liet het volk van Israël uit zijn land vertrekken, nadat hij tot zeven maal toe de kracht van Jahweh had ervaren. Maar nauwelijks was het volk weg uit het slavenhuis Egypte, of daar sloeg de stemming van de koning om. Hij kreeg spijt over het verlies van zoveel slaven. Daarom riep hij al zijn soldaten op, wagens werden ingespannen en het leger van Farao zette de achtervolging in. Toen de Israëlieten de blinkende helmen zagen van hun achtervolgers brak er paniek uit in hun kamp. Ze schreeuwden naar Mozes: Heb je ons daarvoor uit Egypte geleid, om hier samen met heel het volk te sterven in de woestijn?

Maar Jahweh sprak tot Mozes: Streck uw hand uit over de zee. Het water vloeiده weg en de Israëlieten konden droogvoets over de bodem van de zee gaan. Toen zij allen aan de overkant waren sprak Jahweh tot Mozes: Streck uw hand weer uit over de zee, dan golven de wateren terug. Aldus deed Mozes. En tegen de ochtend golfde de zee weer naar haar oude plaats terug. Het water overspoelde al de wagens en ruiters van de Farao. Niet één bleef er over.

Gebed

God, vandaag hebben we misschien wat moeite om in blijheid en vreugde samen te zijn. We missen onze gemeenschap om samen te vieren maar in ons hoofd klinkt toch het feestelijk alleluja. Meer dan ooit zullen we Hem in ons midden weten die zin en hoop aan ons leven geeft. Wij dragen ook vandaag ons leven, ons hele zijn aan u op, samen met velen verbonden met elkaar. Neem onze vragen en onszelf aan langs Jezus Christus, Uw Zoon en onze Heer, die met U leeft en heerst in de eenheid van de Heilige Geest, God door de eeuwen der eeuwen. Amen.

Evangelie: Mt. 28, 1-10

Na de sabbat bij het aanbreken van de eerste dag van de week kwamen Maria Magdalena en de andere Maria naar het graf kijken. Plotseling ontstond er een hevige aardbeving en een engel van de Heer daalde uit de hemel, kwam naderbij, rolde de steen weg en zette zich daarop neer. Hij straalde als een bliksemschicht en zijn kleed was wit als sneeuw. De bewakers begonnen van schrik voor hem te beven en het leven scheen uit hen geweken.

De engel sprak de vrouwen aan en zei: “Gij hoeft niet bevreesd te zijn; ik weet dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde. Hij is niet hier, Hij is verrezen zoals Hij gezegd heeft; komt zien naar de plaats waar Hij gelegen heeft. Gaat nu terstond aan zijn leerlingen zeggen: Hij is verrezen van de doden, en nu gaat Hij voor naar Galilea; daar zult gij Hem zien. Dat had ik u te zeggen.”

Terstond gingen zij weg van het graf, met vrees en grote vreugde, en zij haastten zich het nieuws aan zijn leerlingen over te brengen. En zie, Jezus kwam hun tegemoet en zei: “Wees gegroet.” Zij traden op Hem toe, omklemden zijn voeten en aanbaden Hem. Toen sprak Jezus tot hen: “Weest niet bevreesd. Gaat aan mijn broeders de boodschap brengen dat zij naar Galilea moeten gaan en daar zullen zij Mij zien.”

Bezinning bij het evangelie (Antoon Vandeputte)

Toen op Paasmorgen de vrouwen vertelden dat het graf leeg was, waren er velen die het niet konden geloven. De blinde geloofde het wel want Hij had hem toch weer leren zien.

De lamme geloofde het want hij had hem toch weer leren lopen.

De dove geloofde het ook want Hij had hem toch weer leren luisteren.

De melaatse geloofde het zeker want Hij had hem toch weer leren leven.

Voor hen was die Paasmorgen de bevestiging van hun nieuwe leven.

Moge ook wij geloven dat Pasen ook aan ons nieuwe levenskracht geeft.

Ja, ik geloof!

V: Geloof je in God, de almachtige Vader, Schepper van hemel en aarde?

A: Ja, ik geloof.

V: Geloof je in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Heer, geboren uit de Maagd Maria, die geleden heeft, gestorven en begraven is, die uit de dood is opgestaan en zit aan Gods rechterhand?

A: Ja, ik geloof.

V: Geloof je in de heilige Geest die Heer is en het leven geeft, die ons vandaag met Zijn liefde komt bezielen zoals eens de apostelen op het pinksterfeest?

A: Ja, ik geloof.

V: Geloof je in de heilige katholieke kerk, de gemeenschap van de heiligen, de vergeving van de zonden, de verrijzenis van het lichaam en het eeuwig leven?

A: Ja, ik geloof

Gebed

God van leven,
breek als een nieuwe lente in ons door, in de gemeenschap
die wij samen mogen zijn. Hier en op zoveel plaatsen in de wereld. Dat zichtbaar mag worden
onder ons: Jezus, levend in ons midden. Wij vragen u dit langs Jezus Christus Uw zoon, die
met U leeft en heerst in de eenheid van de Heilige Geest, God door de eeuwen der eeuwen.
Amen.

Pasen 12 april

Bijbelverhaal (Joh. 20, 1-9)

Op de eerste dag van de week, heel vroeg in de morgen, wanneer het nog donker is, gaat Maria van Magdala naar het graf, waarin Jezus begraven is. Daar ziet zij dat de steen voor het graf weggerold is. Ze loopt snel naar Petrus en Johannes. ‘Ze hebben de Heer uit het graf gehaald!’ zegt ze, ‘Waar zouden ze Hem neergelegd hebben?’ Wanneer Petrus en Johannes dat horen lopen ze vlug naar het graf. Johannes loopt sneller dan Petrus en komt het eerst bij het graf aan. Hij kijkt in het graf en ziet de linnen windsels liggen. Maar hij gaat niet naar binnen. Wat later komt Petrus bij het graf aan. Hij gaat meteen naar binnen. Hij ziet de doeken liggen. Hij ziet ook dat de doek die het hoofd van Jezus bedekte, niet bij de andere doeken ligt: die is opgerold en ligt helemaal apart. Dan pas gaat ook Johannes het graf naar binnen. Hij ziet en komt tot geloof. Ze begrijpen dan nog niet wat de Schrift zegt: Hij moet uit de doden opstaan.

Bezinning bij het paasverhaal (door C.Leterme)

Elk jaar opnieuw moeten we door de koude en de troosteloze dagen van de winter heen om te kunnen ontwaken met een vroege ochtendzou, die de eerste nieuwe warme stralen van de lente geeft. Elk jaar schijnt de winter eindeloos lang, tot ineens, bij de eerste warme lentezou, alle groen in de tuinen uitbot, en de hele natuur in vuur en vlam staat. Al wat kan bloeien bloeit: bomen, voorjaarsbloemen, ook het gras wil niet onderdoen. Het verhaal hierbij staat stil bij wat hieraan voorafgaat: de mooie bloem is dood, kapot, weg. De paardenbloem waar het egeltje beste vriendjes mee was, is er op een dag niet meer. Helemaal verdwenen! Maar met de lente kwamen wel twintig nieuwe mooie paardenbloemen. Waar dood was, is nu volop leven. Dit is ook de boodschap van Pasen! Niet de dood, maar het leven heeft het laatste woord. Deze boodschap behoort tot de kern van het christendom. Als we met 'dood' alleen 'overlijden' bedoelen, is dat een heel moeilijke boodschap. Maar als we onder 'dood' verstaan: alles wat leven onmogelijk maakt, alles wat leven verhindert ... En als we ons niet vastpinnen op de letterlijke betekenis van die woorden, dan herkennen we die boodschap in alles wat Jezus gezegd en gedaan heeft: zieken nieuwe kansen geven, mensen een hart onder de riem steken, noden lenigen... Daarom ook bereiden christenen Pasen voor met Broederlijk te Delen, want dit kan voor mensen het verschil maken tussen leven en dood. En er zijn ook de chocoladen paaseieren, die met Pasen gretig gesmuld worden door jong en ook oud. Zij roepen eieren op die de kiem van leven dragen en zijn zo het symbool van dit nieuwe leven.

Gebed

Heer Jezus,
in het heldere licht van de Paasmorgen
komt Gij ons tegemoet.
Gij zijt onze diepste vreugde.
Wij jubelen van blijdschap, wij zingen vol dankbaarheid
om uw glorievolle verrijzenis. Laat ons niet schrikken
als Gij ons op een " nieuwe" wijze wilt ontmoeten als Verrezen Heer.
Breek ons hart open om te getuigen dat Gij de Levende in ons midden zijt. Amen.

Bezinning: "De dag zal nieuw zijn"

Kome wat komt. Maar wie durft het aan om onbevangen uit te kijken naar wat morgen zal brengen? Onheil voor zovelen? Oorlog? Honger? Schaamte? Tenzij ergens een mens en nog een en nog een en nog een, door zachtmoedigheid gedreven tegen die stroom in gaat leven. En met eigen handen hoop opdelft. Want duisternis verdwijnt als wij elkaar wakker zingen uit de slaap van de onverschilligheid. Als wij doen wat nodig is: recht en kracht en onderdak verlenen aan wie doelloos, ongezien of kwetsbaar zijn. 'Ik maak nieuw', is ons gezegd. Koester die verwachting. Laat ze als een poolster oplichten in de wereld om je heen. En de dag zal nieuw zijn.

Namens het ganse team van de Pastorale eenheid

Zalig Pasen!